

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: F. Guanter
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA
C.E.R. C/ Garbí, L'ESCALA

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2
- C.E.R. L'ESCALA, C/ Garbí

Els articles publicats a L'Escaleg expressen solament l'opinió de
llurs autors

BUSTIA

(Traducció del castellà de la carta de la Comissió de Festes i la
Penya Blaugrana).

Senyors i amics lectors de L'ESCALENC:

En la revista número 80, corresponent al mes de gener d'enguany, hi podreu haver llegit un resum de les activitats i els fets més importants realitzats o ocorreguts al nostre poble; resum elaborat pel Sr. Fèlix Guanter.

Fent ressaltar molt bé el que ha succeït, hem trobat a faltar un acte que creiem que és mereixedor de ser-hi publicat: ens referim, no cal dir-ho, a la «Cantada d'havaneres» del mes d'agost, com ja és costum de cada any, organitzada per la Comissió de Festes i la Penya Blaugrana.

S'esmenta la cantada que va tenir lloc a Montgó, cosa que ens sembla molt bé; però que no es faci esment de la que va tenir lloc al Port d'En Ferris ens sembla anormal; a part que, és la cantada popular del nostre poble, va comptar, com tots sabeu, amb una assistència molt nombrosa de públic, va ser retransmesa per ràdio en directe i va sortir publicada en els diaris d'àmbit regional.

No comprenem, doncs, com va poder passar per alt tal manifestació al Sr. Fèlix Guanter.

Els qui organitzem aquesta cantada d'havaneres ens sentim una mica dolguts i no comprenem com no es va fer menció d'aquest acte. La cantada del nostre poble ha de tenir cabuda a L'ESCALENC. Com molt bé diu la capçalera de l'escrit del Sr. Fèlix Guanter «NOTICIARI LOCAL». La cantada popular no és una notícia local.

Creiem que és el suficientment important com perquè es recordi en aquest resum.

Esperem que això no torni a succeir en el futur, ja que s'hi posa tot, o no s'hi posa res.

LA COMISSIÓ DE FESTES I
LA PENYA BLAUGRANA

EDITORIAL

L'EXEMPLE DE LA MATA DE JONCS

Quan ja semblava que es podia cantar victòria perquè s'havia aconseguit —si més no de paraula— l'autorització per poder anar a pescar els divendres d'aquelles setmanes d'hivern en què hi hagués mal temps —i tot gràcies a la pressió feta conjuntament per tots els pescadors de L'Escala—, arriba la «barquilla» la matinada del dissabte, 7 de febrer, obre expedient a nou o deu pescadors que eren en mar i els confisca el peix adduint que complien ordres.

Després de tot el remenament per explicar a l'opinió pública, a través dels mitjans de comunicació, el que havia ocorregut, i quan ja era passat el migdia, arriba l'autorització escrita —expedida el dia 3 de febrer, dimarts— confirmant el que el director general de Pesca havia permès de paraula i el que els pescadors havien portat a la pràctica. Les aigües es van encalmar, però a l'aire hi quedaven certes preguntes: «És que el correu de la Generalitat funciona com correus a l'Escala?»; «És que les ordres a la patrullera del mar de Roses, la famosa «barquilla», segueixen un altre conducte? O hi ha altres coses pel mig?»

Segui com sigui, el que ha passat a l'Escala és molt important. Gràcies —ho repetim— a l'actuació unitària de tots els pescadors, a haver fet pinya tots plegats defensant uns interessos comuns, han aconseguit de sortir airoso en la reivindicació d'uns temes que es poden considerar de ple dret, donades les condicions meteorològiques d'aquest sector de costa.

No oblidem el paper de les dones dels pescadors, que ara fa un mes ens explicaven, a través d'aquestes mateixes pàgines, els problemes que pateix aquest col·lectiu del nostre poble.

En casos així és bo de recordar allò que deia Ramon Muntaner, aquell escriptor de Peralada nascut l'any 1.265: «Si agafeu una mata de joncs i la lligueu, i un cop lligada la voleu arrabassar, jo us ben asseguro que per més homes que l'estirin no aconseguiran de desclavar-la; ara bé, si deixeu els joncs cadascun per ell i els aneu estirant un a un, un nen de pocs anys aconseguirà d'arrencar tota la mata sencera».

Seria bo de recordar-ho perquè, entre altres coses, encara no està resolt el problema de les teranyines.

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.